

1 Eusebius, *Praeparatio Evangelica* 10.3, summary: Ephorus stole 3000 stichoi. Theopompus stole from Isocrates and said he defeated Isocrates in a contest. Theopompus stole material by assigning deeds to different people, such as in the episode regarding Andron, which Theopompus assigns to Pherecydes. Theopompus borrowed an episode from Xenophon’s *Hellenica* and made it worse. Menander plagiarized too, and Latinus wrote a book on the thefts. Likewise Philostratus wrote on Sophocles’ thefts. Caecilius says that Menander’s *Deisidaimonia* is wholly taken from Antiphanes’ *Oionistes*. Hyperides takes much from Demosthenes in *Against Diondas* and *On the bribes of Eubulus*. Hellenicus’ *Foreign customs* is compiled from Herodotus and Damastes. Herodotus takes much from Hecataeus. The same words for torture occur in Isaeus, Isocrates, and Demosthenes. Dinarchus takes from Demosthenes. Semonides takes from Hesiod, and Euripides from both. Theodectas takes from Euripides and disguises his theft as a proverb. Antimachus robs Homer and miscorrects, to the approval of Lycophron. He also robs a Homeric phrase ridiculed by Cratinus and creates a new line from two Homeric halves. Plato borrows wording from Protagoras; we would have more examples if we had more early books.

2 Eusebius, *Praeparatio Evangelica* 10.3 (= Hyp. fr. 95):

μηνύω καὐτὸς Ὑπερείδην τὸν καλὸν πολλὰ παρὰ Δημοσθένους κεκλοφῶτα ἔν τε τῷ Πρὸς Διώνδαν λόγῳ ... καὶ ὅτι μὲν ὁ ἕτερος παρὰ τοῦ ἑτέρου μετέθηκε πρόδηλον· συγχρονούντων δ’ αὐτῶν, ἡμῶν μὲν ἂν εἴη ἔργον ... ἐκ τῶν χρόνων ἀνιχνεύσαι τὸν κλέπτην. ἐγὼ δὲ ὑποπεύω μὲν τὸν ὑφηρημένον εἶναι τὸν Ὑπερείδην· ἀδήλου δὲ ὄντος ὁπότερος, ἄγαμαι μὲν Δημοσθένην, εἰ λαβὼν παρὰ Ὑπερείδου πρὸς δέον διώρθωσε· μέμφομαι δὲ τὸν Ὑπερείδην, εἰ λαβὼν παρὰ Δημοσθένους πρὸς τὸ χεῖρον διέστρεψε.

I myself assert that the great Hyperides has stolen much from Demosthenes in the speech *Against Diondas* ... It’s clear that one borrowed from the other. But since they were contemporaries, it would be a difficult task for us ... to track down the thief based on chronology. I suspect that Hyperides was the original, although it’s unclear. For I admire Demosthenes if he took something from Hyperides and put a proper spin on it, while I find fault with Hyperides if he took something from Demosthenes and changed it for the worse.

3 Hyp. *Against Diondas* 1.2–6 (left; page and lines in Carey et al. 2008) and Dem. 18.215 (right):

οὕτως δὲ πρὸς ἀλλήλους οἰκείως καὶ φιλο-
θρώπως διετέθητε, ὥστ’ ἐκεῖνοι μὲν εἰσεληλυ-
θότες αὐτοὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς οἰκίας
ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας τὸ στρατόπεδον ὑμῶν
ὑπεδέξαντο·

ἐξήιτε, ἐβοηθεῖτε, ἵνα τὰν μέσῳι παραλείπω,
οὕτως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο ὥστ’ ἔξω τῶν
ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰπέων ὄντων εἰς τὰς οἰκίας
καὶ τὸ ἄστῳ δέχεσθαι τὴν στρατιὰν ἐπὶ παῖδας
καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα.

4 Hyp. *Against Diondas* 6.28–7.5 (left) and Dem. 18.295 (right):

καίτοι, ὦ Διώνδα, εἰ βούλει εἰδέναι σαφῶς, πο-
τέρους ἡμῶν οὗτοι ὑπολαμβάνουσιν βέλτιον
πολιτεύεσθαι, ἐρώτησον αὐτῶν ἕκαστον, τίνα
μάλιστα ἐν Μεγάροις μισοῦσιν· ἀποκρίνονται
σοι, ὅτι Πτοιοδώρον, ἐν Ἐρετρίαι δὲ Ἰππαρχον
καὶ Κλείταρχον, ἐν Ἄργει δὲ Μνασίαν, ἐν

οἷ, ὅτ’ ἦν ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου πράγματα καὶ
κομιδῆι μικρά, πολλάκις προλεγόντων ἡμῶν
καὶ παρακαλούντων καὶ διδασκόντων τὰ βέλ-
τιστα, τῆς ἰδίας ἕνεκ’ αἰσχροκερδίας τὰ κοι-
νῆι συμφέροντα προῖεντο, τοὺς ὑπάρχοντας
ἕκαστοι πολίτας ἐξαπατῶντες καὶ διαφθείρον-

δὲ Μεγάλη πόλει Ἰερώνυμον καὶ Κερκιδᾶν. καὶ μὲν δὴ πάλιν ἐρώτησον “διὰ τί αὐτοὺς μισεῖτε;” φήσειαν δ’ ἄν, διότι ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ὑπὲρ Φιλίππου ἔπραττεν.

τες, ἕως δούλους ἐποίησαν, Θετταλοὺς Δάοχος, Κινέας, Θρασύδαος Ἀρκάδας Κερκιδᾶς, Ἰερώνυμος, Εὐκαμπίδας Ἀργεῖους Μύρτις, Τελέδαμος, Μνασέας Ἡλείους Εὐξίθεος, Κλεότιμος, Ἀρίσταιχος Μεσσηνίους οἱ Φιλιάδου τοῦ θεοῖς ἐχθροῦ παῖδες Νέων καὶ Θρασύλοχος Σικωνίους Ἀρίστρατος, Ἐπιχάρης Κορινθίους Δείναρχος, Δημάρετος Μεγαρέας Πτοιόδωρος, Ἐλιξος, Πέριλλος Θηβαίους Τιμόλαος, Θεογεΐτων, Ἀνεμοίτας Εὐβοέας Ἰππαρχος, Κλείταρχος, Σωσιστρατος.

5 Hyp. *Against Diondas* 5.19–20 (left) and Dem. 18.230 (right):

Φιλίππου ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Βοιωτίας ὄντος

ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι, ἑπτακόσια στάδι’ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῖς Βοιωτῶν ὁρίοις γενέσθαι

6 Hyp. *Against Diondas* 1.11–15 (left) and D. 18.229 (right):

ἡλίκον δ’ ἦν τὸ ποιήσασθαι τότε πρὸς Θηβαίους τὴν συμμαχίαν ἐκεῖθεν εἴσεσθε ἀναγκαῖον γὰρ ἦν τοὺς Θηβαίους τρία μὲν ποιῆσαι, ἢ μετὰ Φιλίππου γενέσθαι, ἢ μεθ’ ἡμῶν, ἢ μηδὲ μεθ’ ἐτέρων.

ἢ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἣς οὗτος κατηγορεῖ, ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίου μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὤιοντο, μεθ’ ἡμῶν παρταξαμένους ἐκείνον κωλύειν ἐποίησεν·

7 Hyp. *Against Diondas* 5.28–9 (left) and Dem. 18.249 (right):

[sc. οἱ δικασταὶ] ὑπολήψονται τὸν μὲν κατηγοροῦν ἀπόπληκτον εἶναι καὶ μαινόμενον

ἵστε γὰρ δήπου καὶ μέμνησθ’ ὅτι τοὺς πρώτους χρόνους κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἐκρινόμεν ἔγω, καὶ οὐτ’ ἀπόνοια Σωσικλέους οὔτε συκοφαντία Φιλοκράτους οὔτε Διώνδου καὶ Μελάντου μανία οὐτ’ ἄλλ’ οὐδὲν ἀπείρατον ἦν τούτοις κατ’ ἐμοῦ.

8 Isaeus 8.12 (left) and Dem. 30.37 (right):

ὁμοίως μὲν τοίνυν καὶ ἴδια καὶ δημοσίου βάσανον ἀκριβεστάτον ἐλεγχον νομίζετε· καὶ ὅπου δούλοι καὶ ἐλεύθεροι παραγένωνται καὶ δέησι εὐρεθῆναι τι τῶν ζητούμενων, οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίζοντες, οὕτω ζητεῖτε εὐρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων. εἰκότως, ὦ ἄνδρες· σύνιστε γὰρ ὅτι τῶν μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν οὐ τάληθῃ μαρτυρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένες πώποτε ἐξηλέγχθησαν ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες.

ὁμοίως μὲν τοίνυν καὶ ἴδια καὶ δημοσίου βάσανον ἀκριβεστάτην πασῶν <πίστεων> νομίζετε, καὶ ὅπου ἂν δούλοι καὶ ἐλεύθεροι παραγένωνται, δέησι δ’ εὐρεθῆναι τὸ ζητούμενον, οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίζοντες, οὕτω ζητεῖτε τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν. εἰκότως, ὦ ἄνδρες δικασταί· τῶν μὲν γὰρ μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς οὐ τάληθῃ μαρτυρῆσαι ἔδοξαν· τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένες πώποτ’ ἐξηλέγχθησαν, ὡς οὐκ ἀληθῆ τὰ ἐκ τῆς βασάνου εἶπον.

9 Isaeus 8.5 (left) and Dem. 27.2–3 (right):

ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν, ὧ ἄνδρες, πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ τάληθῆ μαρτυροῦντας εἰς ἀγῶνα καθίστασθαι περὶ τηλικούτων, παντάπασιν ἀπείρως ἔχοντα δικαστηρίων· οὐ μὴν ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι τῶν δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν καὶ αὐτὸς ἀρκούντως ἐρεῖν, ἐὰν μὴ τι συμβῆι τοιοῦτον ὃ νῦν ὑπ' ἐμοῦ τυγχάνει προσδοκώμενον. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, μετ' εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, κἂν ἡδίκησθαι δοκῶ, βοηθησαί μοι τὰ δίκαια.

οἶδα μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πρὸς ἄνδρας καὶ λέγειν ἱκανοὺς καὶ παρασκευάσθαι δυναμένους χαλεπὸν ἔστιν εἰς ἀγῶνα καθίστασθαι περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων, ἅπειρον ὄντα παντάπασι πραγμάτων διὰ τὴν ἡλικίαν· ὅμως δέ, καίπερ πολὺ τούτων καταδεέστερος ὢν, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῖν τεύξεσθαι τῶν δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ γεγενημένα διεξελεῖν καὶ αὐτὸς ἀρκούντως ἐρεῖν, ὥσθ' ὑμᾶς μὴτ' ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων μηδὲ καθ' ἓν μὴτ' ἀγνοῆσαι περὶ ὧν δεήσει τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μετ' εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, κἂν ἡδίκησθαι δοκῶ, βοηθησαί μοι τὰ δίκαια.

10 Isaeus 8.28 (left) and Dem. 27.47 (right; cf. Dem. 29.55):

πῶς οὖν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὐσαν θυγατέρα Κίρωνος τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιδεικνύς;

πῶς οὖν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειεν πάντα διηρηκῶτα καὶ μηδὲ τῶν μικρῶν ἀπεσημένον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιδεικνύς μετὰ τοσοούτων μαρτύρων καὶ τεκμηρίων;

11 Isaeus 8.45 (left) and Dem. 28.23 (right):

ἔχετε δὲ πίστεις ἱκανὰς ἐκ μαρτυριῶν, ἐκ βασάνων, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων

πίστεις δ' ἔχεθ' ἱκανὰς ἐκ μαρτύρων, ἐκ τεκμηρίων, ἐκ τῶν εἰκότων

12 [Dem.] 58.36 (left) and Din. 1.48 (right):

[sc. Θεοκρίνης] δεινὸς γάρ ἐστι ψεύσασθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν

Δημοσθένης τῶι ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἐτοίμως χρῆται

13 Lys. 14.12 (left) and Din. 1.27 (right):

ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνώτας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρήσθε, πάντες πεύσσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγματι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται.

τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν ἀλώσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις.

14 Aesch. 3.133 (left) and Din. 1.24 (right):

Θῆβαι δέ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων, μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται

[sc. Θῆβαι] πόλις ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται

15 Aesch. 3.157 and Din. 1.77: [sc. Δημοσθένη] τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλειτήριον, “the plague of Greece.”

16 Arthmius of Zelea: Dem. 9.41–4, Din. 2.24–5, also Aesch. 3.258.

- 17** Dem. 2.10 (left) and Hyp. *Against Diondas* 2.2–5 (right):
 τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις δει δὲ τῶν κινδύνων πάντων τὰς μὲν ἀρχὰς
 ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει καὶ τὰς ὑποθέσεις εἰς τοὺς πράττοντας ἀνα-
 φέρειν
- 18** Shared phrases in Lys. 2.20–5 and Isoc. 4.85–7: ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ... πρὸς πολλὰς μυριάδας ...
 τοὺς ὄρους τῆς χώρας. Then Lys 2.29 ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω and Isoc.
 4.89 τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δ' Ἄθω διορύξας.
- 19** Dem. 60.23 (left) and Lycurg. 1.50 (right):
 ἡ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἄρ' ἐλευθερία ἐν ταῖς μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος
 τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχᾶς διεσώζετο ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον
- 20** Dem. 60.23 (left) and Lycurg. 1.50 (right):
 δοκεῖ δέ μοι τις ἂν εἰπὼν ὡς ἡ τῶνδε τῶν ἀν- οὐκ <ἂν> αἰσχυνθείην εἰπὼν στέφανον τῆς πα-
 δρῶν ἀρετῆ τῆς Ἑλλάδος ἦν ψυχῆ τάληθές τριδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχὰς.
 εἰπεῖν'
- 21** Authors repeat themselves: Ant. 5.87–9 and 6.3–6, 5.14 and 6.2; Dem. *Prooimion* 1 and 4.1, *Pr.* 3 and
 1.1, *Pr.* 7 and 14.1, *Pr.* 27 and 15.1, *Pr.* 8 and 16.1; Dem. 4.2 and 9.5; Dem. 8.38–67 and 10.11–27,
 55–70; Dem. 22.47–56, 65–78 and 24.160–86.

Works cited

- Badian, E. (2000) “The road to prominence,” in I. Worthington (ed.), *Demosthenes: statesman and orator*. London. 9–44.
- Bosworth, A. B. (2000) “The historical context of Thucydides’ Funeral Oration,” *Journal of Hellenic Studies* 120: 1–16.
- Carey, C., M. Edwards, Z. Farkas, J. Herrman, L. Horváth, G. Mayer, T. Mészáros, P. J. Rhodes, and N. Tchernetska (2008) “Fragments of Hyperides’ *Against Diondas* from the Archimedes Palimpsest,” *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 165: 1–19.
- Herrman, J. (2008) “The authenticity of the Demosthenic *Funeral Oration*,” *Acta antiqua Academiae Scientiarum Hungaricae* 48: 171–8.
- Horváth, L. (2014) *Der Neue Hypereides: Textedition, Studien und Erläuterungen*. Berlin.
- Maas, P. (1928) “Zitate aus Demosthenes’ Epitaphios bei Lykurgos,” *Hermes* 63: 258–60.
- McCabe, D. F. (1981) *The prose-rhythm of Demosthenes*. New York.
- Todd, S. C. (2009) “Hyperides *Against Diondas*, Demosthenes *On the Crown*, and the rhetoric of political failure,” *Bulletin of the Institute of Classical Studies* 52: 161–74.